

Geen wonder, met zo'n vader **(Malerische Stellungswechsel)**

Blijspel in twee bedrijven

door

INGRID MINKE

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEEN WONDER, MET ZO'N VADER- MALERISCHE STELLINGSWECHSEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **INGRID MINKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Carla Trimunt - een moderne schilderes die openstaat voor alle nieuwe dingen; leeftijd eind 40/begin 50, alleenstaand en succesvol; iemand die met de beide benen op de grond staat.

Folker Trimunt - Carla's zoon, werkloze journalist, die zijn tegenwoordige bron van inkomsten voor zijn moeder verborgen wil houden.

Sonja Trimunt - Folker's echtgenote, die hem met veel tegenwoordigheid van geest helpt, zijn web van leugens in tact te houden.

Christiaan Held - Uitgever van kranten - charmeur, begin 50, die zich tot Carla aangetrokken voelt.

Manfred Held - Zoon van Christiaan, uitgaanstype, die - niet echt tot volle tevredenheid van zijn vader - een alternatief leven leidt.

Yvonne Hergaarden - Een jong, onbekommerd meisje, dat in het leven van de overige mensen veel opwinding brengt - of al gebracht heeft.

DECOR:

Woonkamer van het echtpaar Trimunt. Rechts is de hoofdtoegangsdeur. In de linkerwand de deuren naar de badkamer en de slaapkamer. Aan de achterkant van het toneel bevindt zich de uitbouw van de keuken, die door een deur in het rechte deel van de uitbouw te bereiken is. De uitbouw heeft aan de voorkant een doorgeefluik.

In het midden van de kamer staan een bank, etc., in een rechthoekige vorm; daarvoor een kleine, lage tafel.

Rechts tegen de muur een eettafel met twee stoelen.

Links in de kamer staat een houten schommelpaard als decoratie.

Op de muur zijn randen en lichte plekken te zien, waaruit valt op te maken dat hier ooit schilderijen o.i.d. gehangen hebben.

EERSTE BEDRIJF

(het toneel is leeg. Uit de naastgelegen slaapkamer klinkt het geratel van een typemachine. Sonja komt door de hoofdingang binnen met een tas vol levensmiddelen. Ze gaat naar de keuken en laat de deur open)

SONJA: Hallo schat, ik ben er weer! Ik heb alles gedaan.

FOLKER: *(buiten beeld)* Ik niet. *(er wordt geklopt)*

SONJA: *(komt uit de keuken)* Ik doe wel open. *(Ze doet de voordeur open voor Carla Trimunt)*

SONJA: Dag moeder.

CARLA: Dag Sonja. *(kijkt naar de slaapkamerdeur)* De kunstenaar is aan het werk?

SONJA: Ja, eh... een erg interessante reportage.

FOLKER: *(buiten beeld)* Wat een onzin.

CARLA: Aha!

SONJA: Ja, hij wordt nou eenmaal vaak gevraagd en dus kan hij uitzoeken wat hij het beste aanbod vindt. *(verfrommelde proppen papier vliegen de kamer in. Carla bukt zich om ze op te rapen, maar Sonja is haar net voor)*

CARLA: *(spottend)* Die vast en zeker ook het meeste geld in het laatje brengen!

SONJA: Ja, alleen die neemt hij!

CARLA: Ja, ja.

SONJA: Je zegt het op een manier alsof je 't niet gelooft.

CARLA: Jij toch ook niet! *(er komt weer een prop papier aangevlogen)*

FOLKER: *(buiten beeld)* Voor die paar rotcenten.

SONJA: *(raapt het papier op)* Er zijn ook heel wat opdrachten die hij moet aannemen vanwege zijn prestige. *(ze doet demonstratief de slaapkamerdeur dicht)*

CARLA: Natuurlijk. Hopelijk kan hij met die prestige ook een stuk of wat rekeningen betalen *(houdt een aantal enveloppen omhoog)*

SONJA: Heb je in onze post zitten snuffelen?

CARLA: Onzin. Je ziet toch direct dat het aandachtsbrieven zijn?

SONJA: Wat voor brieven?

CARLA: Aandachtsbrieven! Geachte klant, het is vast en zeker aan uw aandacht ontsnapt, dat onze rekening van...

SONJA: *(pakt Carla de brieven af)*. Waar komen ze trouwens vandaan?

CARLA: Een uit Apeldoorn, een uit Groningen en...

SONJA: *(ijzig)* Ik bedoel, hoe kom jij aan onze post?

CARLA: De postbode drukte ze bij de voordeur in mijn hand. Hij had

haast.

SONJA: Kan ik me indenken. Bij de Tuinmannen zijn de gordijnen dicht.

CARLA: Nou ja, zolang Tuinman zelf er vandoor is, kunnen zijn vrouw en hij alleen maar via de post met elkaar praten.

SONJA: Dan is Tuinman zeker een kettingbrief begonnen.

CARLA: Leven en laten leven, zeg ik maar. Zo en nu moet ik weer naar boven. Mijn schildersezels staan al te trappelen. En Galerie Mangan wacht op nieuwe voorraad.

SONJA: Ik ben er echt heel blij om dat je schilderijen zulke toppers zijn.

CARLA: Ik weet dan wel niet of mijn schilderijen na mijn dood nog in het Louvre komen te hangen, maar in ieder geval heb ik er vóór die tijd een aardig inkomen van.

SONJA: Jou talent is tenminste doorgebroken.

CARLA: Mijn nageslacht is in ieder geval nog niet zo ver.

SONJA: Moeder - eh, Carla, toe nou! Folker heeft hele andere talenten!

CARLA: Bestaat niet! Met zo'n vader?

SONJA: Praat toch niet altijd zo negatief over iemand die je nauwelijks...
(breekt verlegen af)

CARLA: ...nauwelijks kent.

SONJA: Neem me niet kwalijk.

CARLA: Waarom? Je hebt toch gelijk?

SONJA: Ja, dat wel, maar...

CARLA: Ik ken Folker's vader echt niet. Je weet toch wel, toen op dat hippie-feest...

SONJA: Je was heel onervaren en...

CARLA: Onnozel.

SONJA: ...en zorgeloos.

CARLA: En dronken.

SONJA: En dan komt zo'n charmeur...

CARLA: ...een hete bok...

SONJA: ...en mooi...

CARLA: (*slaat met haar vuist in haar hand*)... en dan wordt het spelletje ineens serieus, en daar ben jij twee jaar geleden mee getrouwd - met een man zonder complete stamboom.

SONJA: Die stamboom speelt voor mij geen rol.

CARLA: Folker is ook geen hond. (*lacht en houdt plotseling op*)

SONJA: 't Is alleen maar jammer, dat zijn vader nooit iets heeft gemerkt van zijn geluk.

CARLA: Noem je dat geluk?

SONJA: Ja, toch wel.

CARLA: Je kunt niet elke voltreffer als geluk beschouwen, kind.

SONJA: Heb je het hem toen nooit eens willen laten weten?

CARLA: Ik wel, maar de post niet.

SONJA: De post? Dat bestaat toch niet.

CARLA: Dat zeiden ze in die tijd bij de post ook, toen ze het adres op de envelop zagen: Hippie Christoforus, Plaats: Onder de vrije hemel - Zandvoort - Nederland!

SONJA: Heb je dan niet gevraagd hoe hij heette?

CARLA: Ja, kom nou, je kunt toch niet gelijk de eerste avond zo intiem worden?

FOLKER: *(buiten beeld)* Walgelijk!

CARLA: Waarom werkt Folker eigenlijk niet meer in zijn kamer boven?

SONJA: Omdat daar binnenkort iemand komt wonen.

CARLA: Wonen?

SONJA: *(haalt diep adem)* Heeft Folker je er dan niets over gezegd?

CARLA: Waarover?

SONJA: Ah... dat hier al heel gauw een derde persoon komt.

CARLA: Welke derde persoon? Mannelijk? Vrouwelijk?

SONJA: Dat weten we nog niet.

CARLA: *(denkt het te begrijpen en glimlacht)* Zit het zo!

SONJA: Ja, Folker en ik hebben het er lang over gehad, en we zijn tot de conclusie gekomen, dat we...

CARLA: Kindje, dat is een echte verrassing. *(sluit Sonja in haar armen)* Wanneer is het zover?

SONJA: Nou ja, zo precies staat het nog niet vast... waar heb je het eigenlijk over?

CARLA: Over mijn kleinkind! *(doet de slaapkamerdeur open)*

FOLKER: *(buiten beeld)* Tante Carla! Ze zouden haar moeten ophangen... eh - deze reportage - aan het ongeluk dat ze heeft gehad. Hallo, moeder!

CARLA: Carla alsjeblieft, maar zonder **Tante**. Of oma!

FOLKER: *(buiten beeld)* Dankjewel! Wat zei je eigenlijk?

CARLA: Laat je niet storen. Ik moet trouwens nodig weg. Doeg! *(Carla laat de slaapkamerdeur openstaan. Het geluid van de typemachine is weer te horen. Carla gaat- gevolgd door Sonja - naar de buitendeur)*

SONJA: Moeder, je snapt, dat...

CARLA: *(buiten beeld)* Zeg, vanavond is toch dat Beethovenconcert op de radio?

FOLKER: *(buiten beeld)* Ik ben een mislukkeling!

SONJA: *(praat met Sonja bij de voordeur)* Dat klopt.

FOLKER: *(buiten beeld)* Ach verdomme! *(het typen houdt op)*

CARLA: Ben jij ook zo gek op Beethoven?

SONJA: Alleen in bed.

CARLA: Nou, tot ziens dan maar. En let goed op je zelf! *(Sonja doet de*

voordeur dicht, gaat op de bank zitten en legt de brieven neer. Folker komt de slaapkamer uit. Hij legt zijn manuscript op tafel)

FOLKER: Zo-zo, in bed. Dat hoorde ik nog net. - En wat is er niet goed in mijn artikel?

SONJA: *(kijkt kort naar het manuscript)* 't Is te lang.

FOLKER: Te lang?

SONJA: Geen mens wil zoiets hebben. Je moet het inkorten.

FOLKER: Ik?

SONJA: Ik help je wel! Kom, ga naast me zitten.

FOLKER: Wat voer jij in je schild?

SONJA: We lezen het samen goed door en dan strepen we alles weg wat overbodig is. Geef me je balpen eens!

FOLKER: Nee!

SONJA: Maar bij de krant maken ze vast niet veel ruimte voor zoiets. *(pakt het artikel op)*

FOLKER: *(gaat naast Sonja zitten en wijst naar het papier)* O, je bedoelt...

SONJA: Ja, dat bedoel ik! 't Zijn toch heel wat meer dan dertig regels. Dit antwoord van 'tante Carla' is echt veel te lang.

FOLKER: Lang en langdradig.

SONJA: *(gerekt)* Je kunt het toch inkorten.

FOLKER: En dan is het niet lang meer, maar het blijft saai. Absoluut onrealistisch voor tegenwoordig.

SONJA: Per slot van rekening bepaal jij niet de stijl van de krant. En je weet het: wiens brood men eet...

FOLKER: Een mens leeft niet bij brood alleen. Er mag ook best eens een plakje worst op liggen.

SONJA: *(gaat achter hem staan en omarmt hem)* We slaan ons er wel doorheen tot jij een echte aanstelling als journalist hebt gekregen. Een keer moet het toch lukken - met jouw diploma's en zoveel talent.

FOLKER: Mooi dat er in ieder geval één vrouw in dit huis is, die in me gelooft.

SONJA: Je moeder bedoelt het niet zo slecht. Ze weet toch ook best, dat je talent hebt.

FOLKER: Ze heeft wel een merkwaardige manier om dat te zeggen.

SONJA: *(na-epend)* Heel typisch - met zo'n vader.

FOLKER: Als ze wist, wat voor reportages het zijn...

SONJA: Dan had ze weer wat koren op haar molen.

FOLKER: "Tante Carla geeft raad bij alle levensproblemen." *(hij pakt de brief en doet een vrouw na)* Lieve tante Carla, nadat mijn man en ik bijna twintig jaar gelukkig getrouwd zijn, moet ik vaststellen dat...

SONJA: Je moet geen grapjes maken over de problemen van die arme

vrouw.

FOLKER: Grapjes maken? Bittere ernst is het voor mij! In negen van de tien ingekomen brieven draaien ze precies hetzelfde plaatje: (*napend*) Mijn man bedriegt me, slik.

SONJA: Folker!

FOLKER: Elke keer hetzelfde en ik moet steeds maar weer hetzelfde antwoord op een andere manier uit mijn mouw schudden.

SONJA: Zeg, waarom heb jij nog niet met moeder gepraat over je werkkamer?

FOLKER: Ik was het wel van plan. Echt waar, maar...

SONJA: Maar vandaag staat de advertentie in de krant. We kunnen de kamer niet onderverhuren zonder dat zij het goed vindt.

FOLKER: Je hoeft me er niet elk moment aan te herinneren dat het huis van haar is.

SONJA: Nou, bedenk dan maar wat voordat de eerste kandidaat voor de deur staat. (*gaat zitten en maakt de enveloppen open*)

FOLKER: (*wijst op de post*) Hoeveel?

SONJA: Drie!

FOLKER: Kijk kijk, het gaat de goeie kant op. Vorige week zaten er nog vijf rekeningen bij.

SONJA: Met drie bedoel ik drieduizend. De reparatie aan de verwarming. De andere brieven moet ik nog open maken.

FOLKER: Ik hoop dat er iets anders in zit. (*hij leest mompelend een paar zinnen uit zijn 'antwoord'; klinkt gaandeweg duidelijker*) ...heel natuurlijk, dat in de loop der jaren de vlammen van de hartstocht veranderen in het verwarmende licht van het saamhorigheidsgevoel...

SONJA: Dus, wat is deze keer aan de beurt?

FOLKER: (*kijkt om zich heen*) De klok?

SONJA: Gaat niet. Huwelijkscadeau van je moeder.

FOLKER: Als het nog even zo doorgaat, hebben we niets meer.

SONJA: Het paard!

FOLKER: Nee, voor dat ding heb ik bij de antiquair een vermogen betaald.

SONJA: Mooi, dan brengt die tenminste nog een beetje geld binnen. Kom, waar wacht je nog op?

FOLKER: Dat we een beter idee krijgen.

SONJA: Zie jij hier dan nog iets waardevols?

FOLKER: Oké, oké. (*staat op*) Ik zet hem wel in de auto.

SONJA: En ik ga me eerst een beetje opknappen. (*verdwijnt in de badkamer. Folker draagt het paard voor zich uit naar de voordeur. Er wordt gebeld. Omdat hij de deurknop niet te pakken kan krijgen, maakt hij na een korte aarzeling een halve draai, zet het paard neer en gaat*

naar buiten)

FOLKER: *(buiten beeld)* Jij?

YVONNE: *(buiten beeld)* Ja, ik!

FOLKER: *(komt opgewonden binnen, achteruit lopend, botst tegen het paard en laat zich op het zadel vallen)* Wat kom jij hier doen? *(Yvonne is nu in de deuropening te zien. Ze is onconventioneel, jeugdig gekleed. Folker gooit zijn benen over het paard en staat weer in de kamer. Yvonne gaat in de volgende dialoog op de zelfde manier op het zadel zitten, pakt Folkers' hand en zwaait op dezelfde manier de kamer in. Daarna tilt ze haar bagage, een soort plunjezak, naar binnen)*

YVONNE: Maak je maar geen zorgen hoor! Jij niet! Je mannelijke eer loopt geen enkel gevaar.

FOLKER: Hoe weet jij, dat ik... *(draait aan zijn trouwring)*

YVONNE: *(streelt zijn wang en gaat op de bank zitten)* Een man die een slippertje maakt, kan wel zijn ring laten verdwijnen, maar niet het witte randje daaronder.

FOLKER: *(gaat beschermend voor de badkamerdeur staan)* Mijn vrouw...

YVONNE: Je vrouw?

FOLKER: *(trots)* Mijn vrouw, jazeker!

YVONNE: En toen was je alleen nog maar verloofd!

FOLKER: Wist jij daar ook al van af?

YVONNE: Witte rand aan je linker ringvinger. Snap je?

FOLKER: Ja, mijn vrouw dus...

YVONNE: Weet niks van ons beidjes. 't Is me helemaal duidelijk.

FOLKER: Dat was toen inderdaad een slippertje, door de alcohol en zo. Het spijt me.

YVONNE: Mij niet! Maar maak je geen zorgen. Je lieve vrouwtje hoeft toch niks te weten van ons kleine - eh - geheimpje.

FOLKER: Wat wil je dan wel?

YVONNE: De kamer. *(houdt de krant omhoog)*

FOLKER: Hier bij ons? Ben je gek geworden?

YVONNE: Ik ben gek van de problemen. Sinds een paar uur sta ik op straat.

FOLKER: Op straat? Waarom ga je dan niet naar huis?

YVONNE: Ik heb geen huis meer. Mijn vriend heeft me de deur uitgezet.

FOLKER: Getrouwd?

YVONNE: Veel erger! Oud, ouderwets en intolerant!

FOLKER: Intolerant?

YVONNE: Ja. Hoe zou jij het anders willen noemen wanneer je partner je niet accepteert zoals je bent en alsmaar probeert, je te veranderen?

FOLKER: Dat is inderdaad intolerant.

YVONNE: Zie je nou wel. Jij denkt daar net zo over. Maar hij maakte er een heidens drama van, toen ik een keertje niet thuis kwam.

FOLKER: Tja, in dat geval... *(op dat moment gaat de badkamerdeur open. Folker wordt door de deur tegen de muur geduwd. Sonja komt in badjas binnen.)*

SONJA: Folker, ik... Oh, goeiedag.

YVONNE: *(staat op)* Goedendag, mevrouw Trimunt. Ik ben naar u toe gekomen vanwege...

FOLKER: *(komt achter de deur vandaan)* Vanwege de advertentie voor de kamer. Mag ik u voorstellen, mijn vrouw, juffrouw eh...

YVONNE: ...Hergaarden! Yvonne Hergaarden. *(veelbetekenend)* Neemt u me niet kwalijk, meneer Trimunt, maar wij hadden ons nog niet voorgesteld.

SONJA: Het spijt me erg, juffrouw Hergaarden, maar we kunnen de kamer niet verhuren.

YVONNE: Maar u hebt toch de advertentie...

SONJA: ... te vroeg opgegeven. We *(veelbetekenende blik naar Folker)* hebben het onderverhuren namelijk nog niet met de huiseigenares kunnen regelen.

YVONNE: Maar ik heb de kamer dringend nodig! Alstublieft. Al is het maar voor een paar dagen.

FOLKER: Ze staat namelijk op straat. Haar vriend heeft haar buiten de deur gezet. *(er wordt geklopt, maar niemand hoort het)*

SONJA: Dat vind ik heel vervelend voor u. Maar zonder toestemming van de verhuurder kunnen we niets doen. *(er wordt weer geklopt, maar ook ditmaal reageert niemand. De deur gaat open; moeder staat in de deuropening. Ze houdt een kopje in haar hand. Het hobbelpaard verspert haar de doorgang)*

CARLA: Sorry hoor, maar ik heb twee keer geklopt. Mijn suiker... Waarom staat dat paard daar?

SONJA: *(trekt het paard naar de kant)* We wilden het huis een beetje veranderen.

CARLA: *(komt binnen)* En toen hebben jullie deze geniale plek voor het paard bedacht?

FOLKER: We vinden dat het daar echt chique staat.

CARLA: *(duwt het paard terug naar zijn vorige plek voor de deur)* Over smaak valt niet te twisten. - Oh, hebben jullie bezoek?

YVONNE: *(gelijktijdig met Sonja)* Ja!

SONJA: Nee!

FOLKER: Oftewel 'Jee'! Deze jongedame zou graag bij ons komen wonen, in mijn oude werkkamer.

CARLA: Onder deze omstandigheden kun je de kamer toch niet aan een vreemde geven.

YVONNE: Ze is onze gast!

CARLA: Hoe bedoel je?

SONJA: Juffrouw Hergaarden blijft niet lang. Ze is bij ons op bezoek.

CARLA: Aha! U bent familie?

YVONNE: Een nichtje - van hem. *(ze wijst naar Folker, waarna Folker en Sonja met het hoofd schudden)*

CARLA: Interessant.

YVONNE: Niet van hem.

SONJA: Van mij.

YVONNE: Ja.

SONJA: Een nichtje van moederskant, hè?

CARLA: Hé, interessant. Hoe bent u dan precies familie van Sonja, juffrouw Hergaarden?

YVONNE: Eh, ik begrijp niet...

CARLA: Ik bedoel... Hoezo begrijpt u mij niet?

FOLKER: Ze is buitenlandse.

CARLA: Buitenlandse? Waar komt u dan vandaan?

FOLKER: *(samen)* Uit Frankrijk!

SONJA: Uit Guyana! *(Yvonne spreekt vanaf nu in het bijzijn van Carla met een Frans accent)*

YVONNE: Oui! Uit Frans Guyana.

SONJA: Haar ouders zijn direct na haar geboorte geëmigreerd. Maar dat kan ze je later wel eens in alle rust vertellen.

CARLA: Waarom heb je er mij niks over gezegd dat je bezoek kreeg?

SONJA: Dat wisten wij zelf ook niet, tot een paar minuten geleden. Ze heeft ons verrast.

FOLKER: Dat heeft ze zeker!

SONJA: Kom, lieve nicht, dan zal ik je je kamer laten zien.

YVONNE: Merci.

SONJA: Zeg moeder, wat was er nou met je suiker?

CARLA: Suiker? Ik? Ik ben zo gezond als een vis! - Dat is waar ook. Kun je me een beetje lenen? *(houdt het kopje omhoog)*

SONJA: Tuurlijk. Folker, doe jij dat even?

FOLKER: *(gaat naar de keuken)* Graag hoor.

SONJA: *(tegen Yvonne)* Ga je mee? *(Yvonne pakt haar bagage en gaat met Sonja af, terwijl ze het paard aan de kant schuiven. Carla loopt naar het doorgeefluik, zodat ze met Folker kan praten)*

CARLA: Keurig meisje, dat nichtje van Sonja. En een knap gezichtje, vind je ook niet?

FOLKER: Nou, zo precies heb ik haar nog niet bekeken.

CARLA: Kende jij Yvonne dan nog niet?

FOLKER: Ik? Nee! Helemaal niet!

CARLA: Wat een bof, dat je je kamer al leeggemaakt had.

FOLKER: Heeft Sonja daar met jou over gepraat?

CARLA: Ja. Alhoewel: je had er niet zoveel haast mee hoeven maken.

FOLKER: Hoezo niet? Nu we eindelijk met veel pijn en moeite de knoop hebben doorgehakt, ben je zo'n kamer kwijt voor je tot tien kunt tellen.

CARLA: Pijn en moeite?

CARLA: Ja! We hadden het liever niet gedaan.

CARLA: Het arme kind!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto